

Kad ne poštujemo pravila onda...

Za sve na svetu moraju postojati pravila, jer ako nema pravila nema ni mira.

Jednaka za sve, ona postoje da ih mi čitamo, proučavamo i poštujemo. Za svaku igru su važna, jer kad ih ne bi bilo gde bi u fudbalu šutali loptu, da li bi je uopšte šutali ili bi je tapkali rukom? U prodavnici moraš da stojiš u redu i mirno čekaš da bi stigao do kase i platio, a ako toga ne bi bilo, nastala bi velika gužva i svi bi se gurali preko reda. Na času u školi se ne sme pričati i remetiti mir. Đaci moraju da slušaju nastavnike, a da nije tako nastavnici bi lekciju predavali zidovima. I u kuvanju postoje pravila: koliko dugo treba da se kuva, koji sastojci su potrebni da bi se nešto skuvalo, koja kolicina sastojaka je potrebna i tako dalje. Pravila ponašanja su nešto prvo i osnovno čemu nas uče roditelji, a onda od prvog razreda osnovne škole i učiteljica. Oni nas uče lepom ponašanju. U pisanju se moramo pridržavati reda reči i onda kada treba staviti interpunkcijski znak. Kada se koristi malo, a kada veliko slovo. Čak se i priroda pridržava nekih pravila: u jesen lišće žuti i opada, kiša pada sve češće, svi se pripremaju za zimski san. Zimi pada sneg, svi su utonuli u zimski san i jako je hladno. U proleće priroda cveta i budi se, a vreme je toplo. Leti je jako vruće, sazrevaju voćke, sunce veoma često sija. Kada se priroda ne bi pridržavala ovog pravila, nastala bi velika pometnja. Čas bi sneg padao, čas bi sunce sijalo, čas bi grmelo i sevalo, čas bi bilo toplo, čas hladno. I za vozače automobila postoje pravila kojih se moraju pridržavati na putu dok voze. Moraju da poštuju saobraćajne znake i ograničenja brzine i da uspore vozilo blizu škole. Na semaforu kad je crveno svetlo upaljeno da stanu, kad je žuto da se pripreme a kad je zeleno da slobodno krenu. Da često puštaju pešake na pešačkom prelazu gde nema semafora. Postoji pravilo i za čitanje. Treba da čitamo onako kako je napisano i kad stignemo do zareza uzmemo malo vazduha i nastavimo. Kad stignemo do tačke uzmemo više vazduha za sledeću rečenicu. Ali pravila ne mogu stajati samo tako, kao obične rečenice za koje malo ko odvoji vremena da ih pročita. Niko ne bi poštovao ova pravila kada ne bi bilo i kazne za nepoštovanje pravila. Ljudi bi razmišljali na sledeći način - što da poštuju pravila, šta će im biti ako ih i ne poštuju? Zato postoje određene kazne za kršenje određenih pravila. Ako vozač automobila pređe dok je upaljeno crveno svetlo na semaforu, platiće kaznu policiji. Ako đak bude ometao čas, nastavnik će ga prozvati da odgovara lekciju koja se predaje. Pošto đak ne zna lekciju unapred, neće znati da nastavi i dobiće lošu ocenu. Ja se trudim da poštujem sva pravila, jer ću tako proći nekažnjeno.

Zato je važno da svi poštuju pravila, jer tako će oni proći nekažnjeno, a u svetu će vladati mir i sloga.

Leopoldina Đanić VII-2

Osnovna škola „Petar Petrović Njegoš“, Vrbas